

[Finansministeren.]

(Olaf Nielsen) har nogen Ret i, at der maaske snarere vil være nogen Tendens til Afsvækkelse i Priserne paa visse Omraader.

Det ærede 15de tingvalgte Medlem mener, at det er en rimelig Maade at vise Venlighed over for Tjenestemændene paa, dette at man ikke modsætter sig det foreliggende Lovforslag. Det kunde naturligvis være af nogen Betydning, hvis Situationen var den, at Lovforslaget ikke kunde gennemføres, uden at man fra Venstres Side undlod at stemme, men vi har jo i saa Henseende overhovedet ikke Brug for nogen som helst passiv Støtte, om jeg saa maa sige. Naar det ærede Medlem og hans Parti ikke vil stemme for Lovforslaget, kan det i Virkeligheden kun opfattes paa den Maade, synes jeg, at man ikke nærer den varme Interesse for Lovforslaget, at man føler Trang til at give det sin Tilslutning. Hvis man møder en Mand, kan man modtage ham paa forskellig Maade, man kan række ham Haanden, man kan give ham et Puf, og man kan blive staaende med Haanden i Lommen. Det er det sidste, man fra Venstres Side har foretrukket at gøre i dette Tilfælde. At det skulde være Udtryk for Venlighed, forekommer mig at være en besynderlig Opfattelse.

Til det ærede 10de Medlem for 5te Kreds (Olaf Nielsen) skal jeg bemærke, at det dog ikke kan være nogen Svaghed i Regeringens Behandling af dette Spørgsmaal, at man har forhandlet med Tjenestemændene paa den Maade, man har gjort. Det, der er sket, er, at man har ønsket at tilvejebringe en Ordning, der med de finansielle Midler, man mente at kunne raade over, ydede den bedst mulige Dækning for den Prisstigning, der er foregaaet dér, hvor den har virket stærkest, og det er nu engang saadan, at vi er uden for det Lønningssystem, som man i øvrigt benytter i Lønningsloven med Hensyn til Prisregulering. Det er erkendt fra alle Sider, ogsaa fra de overordnede Tjenestemænds Side, og naar de har vist den kollegiale Optræden, at de har kunnet gaa med til en Fordeling af det Beløb, der finansielt har kunnet stilles til Disposition, paa den foreslaede Maade, synes jeg ikke, man fra konservativ Side skulde tage Afstand fra denne Optræden, i Virkeligheden altsaa tilsidesætte denne kollegiale Optræden fra Tjenestemændenes Side, saaledes som man har gjort det.

Det er rigtigt, som det er blevet sagt, at Stedtillægget reguleres hvert tredje Aar.

Under Hensyn til de særlige Forhold, der findes for Øjeblikket, er det Mening at vente et Aar med den Regulering, der i og for sig skulde foregaa i Aar, saaledes at den først kommer til at foregaa til næste Aar. Dér, hvor denne Sag i første Række behandles, er jo Lønningsraadet. Det er dér, man beskæftiger sig med disse Spørgsmaal, og det er derfra der gøres Indstilling angaaende Afgørelsen deraf.

Ch. Petersen: Jeg vil gerne sige til det ærede 10de Medlem for 5te Kreds (Olaf Nielsen), at jeg har lagt Mærke til, at naar vi har en socialdemokratisk-radikal Regering, stiller Det konservative Folkeparti sig altid meget imødekommende over for Tjenestemændene og deres Krav; det er jo det, der bl. a. giver sig Udtryk nu, naar det konservative Parti stiller et Forslag, der gaar videre end Regeringens, om hvilket der jo er Enighed med Tjenestemandorganisationerne. Men jeg har ogsaa i min Erindring, at hver Gang det konservative Parti har haft Magt til at støtte Tjenestemændene, naar de var Støtteparti for Venstres Regering, er de gaaet med til meget kraftige Nedskæringer af Tjenestemændenes Lønninger. Det var det, der var Tilfældet i 1927, da der var Tale om en Nedskæring af Tjenestemændenes Lønninger paa omkring 20 Mill. Kr., en Nedskæring, som ikke kunde være gennemført i Rigsdagen, hvis ikke netop det konservative Parti var gaaet ind for den. Det vilde have været mere værdifuldt for Tjenestemændene, om de havde kunnet regne med det konservative Partis Støtte dengang end nu, da det konservative Parti ikke over den samme afgørende Indflydelse paa Lovgivningen.

Det er stadig en Misforstaaelse, naar det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) gør gældende, at Stedtillægget uden Ændring i Tjenestemandloven kan medføre, at de store Købstæder rykker op paa Stedtillægssatsen for Hovedstaden. Det er ikke muligt. Loven er affattet saadan, at ingen By uden for Hovedstaden kan rykke op i nogen højere Sats end B. Hvis der skal ske Ændringer paa dette Omraade, maa det ske ved Ændringer i selve Lønningsloven, naar den engang kommer til Revision. Men jeg er i øvrigt ikke enig med det ærede Medlem i de Betragtninger, han har gjort gældende med Hensyn til den Forskel, der er paa Lønnen for København og for de Provinsbyer, han nævnte.